

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414010098
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4414010098.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného H. H. Ď.Č., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a iné, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 2Pv191/13/4404 z 06.03.2014, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 05.06.2014 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný H. H. Ď., nar. XX.XX.XXXX Y. X. B.,
trvale bytom H. H. Č.. XXX,

je v i n n ý, ž e

dňa 10.07.2012, v čase o 01.30. hod. nezisteným spôsobom vošiel na pozemok rodinného domu číslo XXX Y. S. H. H., následne vyšiel po schodoch na terasu, kde na okne miestnosti kuchyne roztrhol ochrannú sieťku proti hmyzu a cez takto vzniknutý otvor vošiel dnu do rodinného domu, kde v kuchyni z voľne položenej peňaženky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 10,-Eur, následne prešiel do izby, v ktorej spala poškodená H. R., kde z peňaženky odcudzil 16 kusov stravných lístkov značky Cheque Dejeuner v hodnote 3,-Eur za kus, finančnú hotovosť vo výške 15,-Eur a zo stoličky 1 ks mobilného telefónu značky Sony Ericson Xperia X8, pričom keď bol vyrušený poškodenou, ktorá sa zobudila, z rodinného domu ušiel, čím spôsobil poškodenej H. R. na odcudzených veciach škodu vo výške najmenej 123,-Eur a poškodenej A. R. škodu na zariadení vo výške najmenej 20,-Eur,

t e d a

neoprávnenne vnikol do obydlia iného,
č í m s p á c h a l

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, § 117 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za nezistenia žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona), na trest odňatia slobody 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 odsek 1 Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa § 119 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej H. R., X. XX.XX.XXXX Y. X. B., V. L. H., H. H. Č.. XXX škodu vo výške 123,- Eur.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sa obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej A. R.S., X. XX.XX.XXXX Y. X. B., V. L. H., H. H. Č.. XXX škodu vo výške 20,- Eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodené:

X. H. R., X. XX.XX.XXXX Y. X. B.H., V. L. H., H. H. Č.. XXX,

X. A. R., X. XX.XX.XXXX Y. X. B., V. L. H., H. H. Č.. XXX

so zvyškom nároku na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 06.03.2014 pod sp.zn. 2Pv/ 191/13/4404 obžalobu na H. H. Ď. pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 10.07.2012, v čase o 01.30. hod. nezisteným spôsobom vošiel na pozemok zo zadnej časti rodinného domu číslo XXX Y. S. H. H., S. X. B., majiteľky A. R., následne vyšiel po schodoch na terasu, kde na okne miestnosti kuchyne roztrhol ochrannú sieťku proti hmyzu o rozmeroch 1,10 m x 1,10 m a cez takto vzniknutý otvor vošiel dnu do rodinného domu, kde v kuchyni z voľne položenej peňaženky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 10,-Eur, následne prešiel do izby, v ktorej spala poškodená H. R., kde z peňaženky odcudzil 16 kusov stravných lístkov značky Cheque Dejeuner v hodnote 3,-Eur za kus, finančnú hotovosť vo výške 15,-Eur a zo stoličky 1 ks mobilného telefónu značky Sony Ericson Xperia X8, pričom keď bol vyrušený poškodenou, ktorá sa zobudila, z rodinného domu ušiel, čím spôsobil pre poškodenú H. R. na odcudzených veciach škodu vo výške najmenej 123,-Eur a pre poškodenú A. R. škodu na zariadení vo výške najmenej 20,-Eur.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov: H. R., A. R., Z. Č., F.Í. O., prečítaním zápisnice o výsluchu svedkov: Y. H., O. Z. C. H. H. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a vypovedal, že v noci zo dňa 09.07.2012 na 10.07.2012 bol u Z. Č.F., ku ktorému prišiel okolo 20.00. hod. dňa 09.07.2012, pozeral televízor, narúbali drevo, zakúrili, potom pozerali televízor a okolo 23.00. hod. išli spať, pričom spali až do rána a on sa vôbec nezobudil. Tvrdil, že na tento deň si pamätá preto, že vtedy za ním prišli chlapi od H. R. s tým, že ju on vykradol, pretože bol u Z. Č. ešte aj večer dňa 10.07.2012. Uviedol tiež, že poškodené pozná z dediny a vie, kde bývajú. Skutočnosť, že u Z. Č. kúrili, hoci bolo leto, vysvetľoval to tak, že tohto bolí noha a nevie, či bolo leto. Vypovedal ďalej, že poškodené ho potom hľadali aj doma, ale zobrali jeho brata H. na obec Kmeťovo a tam od neho chceli, aby povedal, že on ich vykradol.

Poškodená H. R. v procesnom postavení svedka vypovedala na hlavnom pojednávaní, že dňa 10.07.2012 o 01.30. hod. spala v ich rodinnom dome vo svojej izbe, nachádzajúcej sa na poschodí, zobudila sa a zistila, že nejaký muž snorí v jej izbe, chvíľu sa snažila si uvedomiť, či je to skutočnosť, alebo sa jej to sníva a potom na neho skríkla, ten chlap začal utekať, ona vybehla za ním z izby, zapla svetlo na schodišti a tiež zakričala na ostatných v dome, že je u nich zlodej. Zobudila sa matka a jej sestra, ale zlodej bol rýchlejší a ušiel z domu. Svedkyňa jednoznačne potvrdila, že spoznala obžalovaného a to vtedy, keď ho videla utekať po schodišti, ktoré je na medziposchodí rozdelené podestou, takže najskôr ho videla od chrbta, ale keď prešiel podestu, už išiel dole schodmi jej otočený tvárou. Svedkyňa uviedla, že jej matka a sestra obžalovaného nevideli, pretože ten vybehol z domu cez vchodové dvere, pričom aj matke povedala, že u nich bol obžalovaný. Vypovedala, že následne zistili, že z peňaženky v izbe bola odcudzená finančná hotovosť 15,- Eur, 16 ks stravných lístkov v hodnote 3,- Eur, mobilný telefón a z peňaženky v kuchyni 10,- Eur. Svedkyňa ďalej uviedla, že následne zistili, že v kuchyni bola roztrhnutá sieťka na okne, pričom kuchyňa sa nachádza na prízemí, k tomu oknu vedú schody a je tam terasa, z vonkajšej strany pod oknom našli priloženú plastovú stoličku a rozobratý štipec na prádlo, pričom svedkyňa uviedla i to, že okno na kuchyni bolo pred krádežou otvorené dokorán. Svedkyňa vypovedala, že potom kontaktovali políciu, pričom týmto uviedla i meno a priezvisko obžalovaného a vysvetľovala ďalej, že jej matka následne zisťovala v práci a v okolí, či niekto niečo nepočul, pretože sused Martiš

hovoril, že nejaké osoby utekali ako kone smerom od nich a z toho preto usudzovali, že zlodejov bolo možno viac. Matka svedkyne preto išla k Ď., ale nič sa nedozvedela a ona šla dňa 10.07.2012 za obžalovaným k ujovi Č. a pýtala sa ho, či nevie, kde mal byť v noci, ale obžalovaný sa vyhovárал, že bol celú noc u pána Č.. Svedkyňa tiež na otázku odpovedala, že pozná aj brata obžalovaného H. Ď., tiež z dediny, títo sa síce podobajú ako súrodenci, ale keďže odmalička vyrastajú v jednej dedine, vie ich rozoznať. Svedkyňa súčasne vylúčila možnosť, že na mieste činu bol brat obžalovaného H. a to jednak z dôvodu, že obžalovaného jasne videla do tváre a jednak poukázala na to, že H. Ď. je ľarbavejší a ten by tak rýchlo schodmi dole nezliezol.

Svedkyňa A. R. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 10.07.2012 okolo 01.30. hod. precitla v noci, pretože bola búrka, všimla si, že sa zažalo v obývačke, potom aj zhaslo, počula kroky hore po schodoch a o chvíľu počula, že niekto beží dole schodmi a ako dcéra kričí „máme tu zlodeja“. Vyšla preto zo spálne, ktorá je na prízemí, ale už žiadneho zlodeja nevidela, tento musel vybehnúť cez vchodové dvere, ktoré boli inak zamknuté, kľúč bol zvnútra a rohožka bola odsunutá. Svedkyňa vypovedala, že aj vyšla z domu, ale nikoho nevidela, pričom dcéra jej hneď povedala, že videla H. Ď.Á.. Následne pátrali, kadiaľ vošiel do vnútra, pričom zistili, že sieťka na otvorenom kuchynskom okne bola roztrhnutá a pod oknom na vonkajšej terase bola prisunutá stolička a rozobratý štipec na prádlo a zistili, že z peňaženky v kuchyni chýba 10,- Eur, ďalej asi 12 stravných lístkov, dcérin mobil a peniaze z jej peňaženky, pričom policajti prišli asi do pol hodiny. Svedkyňa vypovedala, že pán H., ktorý býva v susedstve Ď. babky, jej na druhý deň hovoril, že presne okolo 01.30. hod. počul niekoho utekať ako kone po ulici a to do dvora, kde býva Ď. babka, pretože býva presne v jej susedstve a z toho usúdili, že museli byť viacerí, že v dome bol len obžalovaný a niekto musel strážiť vonku. Svedkyňa vysvetľovala, že z tohto dôvodu na druhý deň poobede išla k Ď.Č., hľadala obžalovaného, ale ten nebol doma, preto vyzvala jeho brata Mareka, aby išiel s ňou, toho sa pýtala, s kým bol H. u nich kraďnúť, ale tento jej nič nepovedal a povedal len to, že obžalovaný je u ich babky. Svedkyňa preto išla k ich babke, dala si obžalovaného zavolať a pýtala sa ho, či sa mu u nich dobre kraďlo. Obžalovaný to ale popieral.

Súd na návrh obhajcu prečítal podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku časť výpovede svedkyne z prípravného konania, kde vypovedala, že policajtom v tú noc nemenovali konkrétneho páchatel'a, dcéra H. im iba povedala, že to bol Róm a čo mal oblečené, nevedela uviesť, či im vtedy táto povedala aj meno. Svedkyňa na rozpor medzi jej výpoveďou na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní reagovala tak, že uvedeným spôsobom na polícii vypovedala, ale že aj potom doma nad tým rozmýšľala, že veď aj povedali policajtom, že to bol H. Ď. a dodnes nechápe, prečo tam policajti nešli.

Súd na návrh obhajoby podľa § 264 odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku prečítal i tú časť výpovede svedkyne z prípravného konania, kde táto na rozdiel od jej tvrdenia na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 10.07.2012 po práci prišla k domu rodiny Ď., kde povedala H., aby zavolała H. Ď. a keď tento vyšiel von, pýtala sa ho, kto bol u nich doma kraďnúť.

Svedkyňa uvedený rozpor vysvetľovala tak, že pri spisovaní zápisnice muselo dôjsť k omylu, zotrvala na tvrdení z hlavného pojednávania, že hľadala H. Ď., ten nebol doma, bol tam len H., ten jej povedal, že H. je u babky a u ich babky bola tá H., ktorá jej ohlásila H..

Svedok Z. Č. na hlavnom pojednávaní najskôr vypovedal, že dňa 09.07.2012 a 10.07.2012 bol doma, obžalovaný, ktorý ho v minulosti olúpil, prišiel k nemu okolo 22.00. hod. alebo 23.00. hod., mal vypité, pýtal sa, či môže u neho prespať, on mu to dovolil, spali v jednej izbe, ale svedok nespал celú noc, pretože sa jednalo o tú záležitosť u R., tak nemohol spať. Svedok tvrdil, že obžalovaný R. nevykradol, pretože bol u neho, celú noc, debatovali o tej krádeži a tiež vypovedal, že predtým obžalovaný u neho nespал, len v tú noc krádeži, ktorá sa podľa neho mala stať 12-teho okolo jednej, pretože boli za ním R. a všetci boli pred jeho bránou.

Súd na návrh obhajoby na hlavnom pojednávaní vypočul v procesnom postavení svedka F. O., služobne zaradenú ako referent s územnou a objektovou pôsobnosťou na OO PZ Šurany, ktorá vypovedala, že si na predmetný skutok už nespomína pre odstup času celkom presne, ale vie povedať, že po príchode na miesto s nimi komunikovala pani R., pričom páchatel' mal vojsť do domu cez otvorené okno zozadu rodinného domu z terasy Poškodená im mala uviesť, že jedna z jej dcér sa v noci zobudila na poschodí v izbe, zbadala pri nočnom stolíku pod oknom chlapca, ktorý bol osvetlený a spoznala v ňom mladistvého Ď., pričom sa mala vyjadriť tak, že si je na 90% istá, že to bol on, pretože ho videla. Tento mal ujsť dole schodmi a vyjsť cez terasové dvere a tiež mali zmiznúť nejaké veci z kuchyne, myslí, že peňaženka. Svedkyňa vypovedala, že na mieste bola prítomná i dcéra pani R., ktorá im dala popis páchatel'a aj s tým, čo mal oblečené a uviedla, že tohto videla v ten deň doobeda v tom istom oblečení. Podľa vyjadrenia svedkyne poškodené nevedeli uviesť jeho meno a preto zisťovali, o koho sa jedná s tým, že zistili, že

to mal byť H. Ď., tohto aj hľadali, ale neúspešne. Svedkyňa sa tiež na hlavnom pojednávaní vyjadrila k okolnostiam spisovania záznamu o podaní oznámenia s tým, že tento bol určite spísaný v ten deň, keď sa stal skutok a bol oznámený, tento určite spisovala ona a muselo to byť v noci ešte po príchode na miesto. Pokiaľ bol svedkyni predložený k nahliadnutiu záznam o podaní oznámenia o priestupku z 10.07.2012 o 02.00. hod., táto potvrdila, že ho spisovala ona, je na ňom jej podpis a pokiaľ je na ňom uvedený čas 02.00. hod., tak tento korešponduje s tým, že tento spisovali bezprostredne po príchode na miesto. Svedkyňa na výzvu súdu, aby vysvetlila rozpor s jej tvrdením na hlavnom pojednávaní, že poškodené nevedeli uviesť meno osoby, ktorá im vnikla do domu v nadväznosti na obsah záznamu o podaní oznámenia o priestupku, v ktorom je uvedené konkrétne meno osoby, ktorú mala poškodená H. R. opoznať, svedkyňa uviedla, že si pamätá to, že poškodená vedela, o akú osobu ide, len nevedela uviesť meno, vedela len, že je to niekto z Ď., v čase prítomnosti hliadky obvolávali rôznych ľudí, aby zistili jeho meno, myslí, že i pánovi H. s tým, že poškodená si nebola na 100% istá, kto to bol, v podstate ho videla iba v tme v izbe, ktorá je otočená do záhrady, kde ho mohol osvetľovať jedine tak mesiac.

Svedok O. Z. vo svojej výpovedi v prípravnom konaní, ktorú súd so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal na hlavnom pojednávaní podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku, uviedol, že niekedy v mesiacoch júl - august 2012 mu v meste Sereď neznámy chlap ponúkol na predaj mobilný telefón zn. Sony Ericsson, tento chcel vyskúšať a preto doň vložil svoju SIM kartu, pričom zistil, že tlačidlá na telefóne dobre nefungovali a preto tento nekúpil. Svedok následne pri rekognícii podľa fotoalbumov (ktorých súčasťou boli fotografie obžalovaného aj jeho brata H. Ď.) neopoznal osobu, ktorá mu telefón ponúkala na predaj.

Súd za podmienok podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní prečítal výpoveď svedka H. H. z prípravného konania, kedy tento vypovedal, že býva v Obci H. H. v staršom rodinnom dome spolu so svojimi rodičmi, vedľa ich pozemku je pozemok, kde sa nachádza starší rodinný dom, v ktorom býva viac ľudí, na uvedený dvor majú obyvatelia prechod, ktorý je úzky, pričom tento starší rodinný dom sa nachádza v zadnej časti tohto pozemku. Svedok potvrdil, že A. R. pri stretnutí povedal, že v noci zo dňa 09.07.2012 na 10.07.2012 v čase asi 01.30. hod. bol doma a počul nejaký buchoť, ako asi nejaké osoby utekali cez ten priechod k susedom do zadného domu, avšak nikoho nevidel a nič viac pani R. nepovedal.

Zo zápisnice o ohliadke miesta priestupku s fotodokumentáciou, ako aj z následne vyhotovenej fotodokumentácie z miesta činu mal súd preukázané, že kuchynské okno, na ktorom bola poškodená sieťka, sa nachádza v zadnej časti rodinného domu poškodených a je k nemu prístup z terasy.

Z obsahu priestupkového spisu OO PZ Šurany č. ORPZ-NZ-OPP5-P-515/2012 súd zistil, že poškodená H. R. podala dňa 10.07.2012 o 02.00. hod. v súvislosti so skutkom, ktorý je predmetom tohto konania, oznámenie o priestupku, o čom bol spísaný záznam ppráp. Katarínou Fehérvaryovou, pričom poškodená pri podaní oznámenia uviedla konkrétnu osobu, ktorú videla vo svojej izbe a túto označila menom H. Ď. z H. H..

Odborným vyjadrením J. H. z 19.03.2013 bola hodnota poškodenej H. R. odcudzeného mobilného telefónu zn. SONY Ericsson XPERIA X8 ku dňu jeho odcudzenia vyčíslená na 50,- Eur.

Výška škody, spôsobenej poškodením ochrannej sieťky proti hmyzu na kuchynskom okne, bola vyčíslená odborným vyjadrením na 20,- Eur.

Z ostatných vykonaných dôkazov súd poukazuje na výpis z listu vlastníctva, z ktorého zistil, že rodinný dom s príslušími pozemkami v Obci H. H. Č.. XXX je v bezpodielovom spoluvlastníctve poškodenej A. R. C. E. R., ďalej na doklady o nadobudnutí odcudzeného mobilného telefónu a ďalšie listiny.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov vyššie popísaného dokazovania, a teda (v zmysle ust. § 278 odsek 2 Trestného poriadku) dôkazov, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, a to na základe návrhu prokurátora na vykonanie dokazovania, uvedeného v obžalobe, návrhu obhajoby a dôkazov, o ktorých vykonaní rozhodol sám postupujúc podľa § 2 odsek 11 Trestného poriadku a vykonané dôkazy následne vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomných súvislostiach a tiež podľa zásad bezprostrednosti a ústnosti hlavného pojednávania, ktoré zásady konajúcemu súdu umožňujú pozorovať jednotlivé vypovedajúce osoby a ich reakcie na položené otázky, prípadne poukazované rozpory v ich výpovediach.

Obranu obžalovaného tak súd vyhodnotil ak nevierohodnú a účelovú, motivovanú snahou vyvinieť sa z trestnej zodpovednosti za stíhaný skutok a nezodpovedajúcu výsledkom ostatného, vo veci vykonaného dokazovania.

V tomto smere bola obrana obžalovaného vyvrátená výpoveďou poškodenej H. R., ktorá na hlavnom pojednávaní nemene, jednoznačne a pre súd presvedčivo označila práve obžalovaného za toho, koho pristihla dňa 10.07.2012 o 01.30. hod. v jej izbe prehľadávať jej veci a tohto následne utekať po schodoch rodinného domu von z neho. Svedkyňa pre súd vierohodne vysvetlila, z akých dôvodov opoznala práve obžalovaného, podrobne opísala detaily tohto opoznávacieho procesu (a to pri úteku obžalovaného po schodišti domu pri zapnutom svetle jej otočeného tvárou), pričom absolútne vylúčila možnosť zámeny obžalovaného s jeho bratom H. Ď., nakoľko pochádzajú z jednej obce, odmalička spolu vyrastali a svedkyňa dokonca poznala i rozdiely medzi obžalovaným a jeho bratom v spôsobe ich pohybu a vôbec nedôvodila oblečením obžalovaného ako prvkom, podľa ktorého obžalovaného opoznala. S výpoveďou svedkyne H. R. korešponduje aj obsah záznamu polície o podaní jej oznámenia, v ktorom rovnako ako osobu páchatel'a skutku konkretizovala práve obžalovaného.

Tvrdeniu svedkyne H. R. tiež zodpovedá i výpoveď svedkyne A. R. z hlavného pojednávania, kedy táto jednoznačne uviedla, že jej dcéra ihneď po zistení neoprávneného vniknutia do ich domu označila obžalovaného ako páchatel'a. Pokiaľ svedkyňa tento detail podľa obsahu prečítanej zápisnice z prípravného konania uvádzala v prípravnom konaní rozdielne, tento rozdiel súdu vysvetlila, pričom pre súd toto vysvetlenie v ňou následne uvádzaných detailoch vyznelo logicky a súčasne ako korešpondujúce priebehu udalostí tak, ako tieto opísala svedkyňa H. R. a ako sú tieto zachytené vo vyššie uvedenom zázname o podaní oznámenia.

Pokiaľ v prejednávanej veci bola spomínaná osoba H. Ď., brata obžalovaného, obe svedkyne súdu vierohodne a spôsobom zodpovedajúcim logickému mysleniu vysvetlili, z akého dôvodu sa zaoberali možnou účasťou tejto osoby na žalovanom skutku (a to vychádzajúc z tvrdenia svedka H. H. a ich úvahe o pravdepodobnej účasti i ďalších osôb na skutku) a ktoré podľa názoru súdu nemôžu spochybníť označenie obžalovaného poškodenu H. R. za páchatel'a skutku. V tejto súvislosti a s poukazom na argumenty obhajoby, prednesené v záverečnej reči, súd zdôrazňuje, že jedine svedkyňa H. R.S. osobu, ktorá neoprávnene vnikla do ich rodinného domu, i skutočne videla, jej matka - svedkyňa A. R. unikajúceho obžalovaného nevidela, nakoľko z miestnosti spálne vyšla až potom, ako obžalovaný z domu ušiel, táto preto iba nepriamo potvrdzovala vyjadrenia svojej dcéry a ňou prípadne inak uvádzané detaily (pre svedkyňu zrejme nie bežnej a každodenne prežívanej udalosti) podľa názoru súdu preto nie sú spôsobilé viesť k záveru o nevierohodnosti pre súd presvedčivej a logickej výpovede svedkyne H. R.. Okolnosť, na ktorú poukazovala obhajoba v záverečnej reči, a síce, že poškodena H. R. bezprostredne po zistení prítomnosti obžalovaného v jej izbe, vykrikla iba všeobecnú informáciu o tejto prítomnosti („máme tu zlodēja“), rovnako nemôže spochybníť usvedčujúcu hodnotu jej výpovede, a to predovšetkým z dôvodu, že z výpovede svedkyne vyplynulo jednoznačne, že obžalovaného neopoznala v momente precitnutia zo spánku, ale až vtedy, keď ho videla unikať po schodišti, a to až vtedy, keď po prejdení podesty na medziposchodí sa jej tento otočil tvárou v tvár. Navyiac, podľa názoru súdu je iluzórne očakávať od človeka v podobnej situácii, v akej sa ocitla poškodena po precitnutí zo spánku, aby tento kričal meno a priezvisko osoby, ktorá neoprávnene vnikla do miesta jeho bydliska.

Súd pri hodnotení výpovedí svedkyne H. R. C. A. R. prihliadal aj na výpoveď svedkyne F. O., ktorá ako príslušníčka OO PZ Šurany vykonával prvotné úkony na mieste činu a spísala i záznam o podaní oznámenia poškodenu H. R.. V tomto smere však súd musí zdôrazniť, že pokiaľ je na hlavnom pojednávaní v konaní pred súdom vypočúvaný ako svedok orgán činný v prípravnom konaní, resp. v konaní, predchádzajúcom konaniu pred súdom, v zásade je cieľom takéhoto výsluchu zistenie zákonnosti vykonania, resp. priebehu niektorého z úkonov konania, ktoré konaniu pred súdom predchádzalo (a ktorého výsledok má byť použitý v konaní pred súdom), v žiadnom prípade cieľom výsluchu takejto osoby ako svedka, t.j. v tomto prípade príslušníka Policajného zboru SR, nie je a nemôže byť zisťovanie výsledku ním vykonaných procesných úkonov, t.j. ani obsahu výpovedí v konaní vypočutých svedkov v zmysle zistenia, čo títo svedkovia pozorovali vlastnými zmyslami, resp. čo týmto bolo známe o trestnom čine, jeho páchatel'ovi a ďalších okolnostiach (§ 127 Trestného poriadku) a čo o nich uvádzali a nahrádzať tak, dopĺňovať alebo dokonca meniť obsah takýchto procesných úkonov, na protokoláciu výsledku a obsahu ktorých sú právnym poriadkom predpísané presné procesné postupy (zápisnice alebo záznamy). Z tohto hľadiska preto bola pre súd výpoveď svedkyne F. O.K. použiteľná v konaní o prejednávanej veci iba z tohto hľadiska a záveru z nej vyplývajúceho, že táto spísala záznam o podaní oznámenia o priestupku poškodenu H. R. dňa 10.07.2012 o 02.00. hod. t.j. bezprostredne po spáchaní žalovaného skutku. Pokiaľ táto svedkyňa vypovedala o obsahu konkrétnych

vyjadrení poškodených vo vzťahu k osobe páchatela žalovaného skutku, súd na ne nemohol prihliadať z vyššie uvedených dôvodov, pričom súd iba pre úplnosť považuje za potrebné poukázať na to, že v tomto smere vyjadrenia svedkyne nekorešponujú ani s obsahom ňou spísaného záznamu o podaní oznámenia H. R., ako ani s inými, v konaní pred súdom vykonanými dôkazmi a zjavne boli ovplyvnené odstupom času (čo opakovane svedkyňa zdôrazňovala i na hlavnom pojednávaní), možným množstvom služobných zákrokov ako príslušníčky polície a z časti jej vlastnými domnienkami (vyjadrenie svedkyne, že poškodená videla páchatela v tme v izbe, otočenej do záhrady, kde ho „mohol osvetľovať akurát tak mesiac“, hoci bolo zistené a preukázané, že poškodená tohto opoznala pri jeho úteku dole schodmi). Pokiaľ ide výpoveď svedka Z. Č., tento mal potvrdiť obranu obžalovaného a tomuto poskytovať alibi s tým, že obžalovaný mal u neho v noci zo dňa 09.07.2012 na 10.07.2012 prespať. Takýto záver však pre súd z jeho svedeckej výpovede nevyplýval a nemohol vyplývať z viacerých dôvodov. Svedok totiž na hlavnom pojednávaní vypovedal zmätočne a už v samotnej výpovedi na hlavnom pojednávaní k tým istým okolnostiam vypovedal rozdielne, keď najskôr uvádzal, že obžalovaný u neho v čase spáchania žalovaného skutku spal a následne uvádzal (a to rozdielne od výpovede samotného obžalovaného), že s obžalovaným celú noc nespali, pretože sa rozprávali práve o krádeži u R., pričom svedok vypovedal, že obžalovaný (ktorý sa mal podľa jeho vyjadrenia v minulosti dopustiť trestného činu i na ňom) v iný deň u neho nespál. Výpoveď tohto svedka tak pre súd vyznela absolútne nevierohodne pre rozpor so zásadami logického myslenia a súčasne z dôvodu jej nekorešpondovania ani s výpoveďou samotného obžalovaného.

Vo vzťahu k odcudzeným a poškodeným veciam, súd v tomto smere vychádzal z výpovedí poškodených a ich hodnotu vyčíslil na základe zadovážených odborných vyjadrení.

Na základe vyššie uvedeného a vyhodnoteného dokazovania (považujúc toto za vykonané v rozsahu potrebnom pre svoje rozhodnutie) súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Súd sa však nestotožnil s právnym posúdením žalovaného skutku aj ako prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, nakoľko podľa názoru súdu, vychádzajúceho z logického a gramatického výkladu ust. § 122 odsek 4 Trestného zákona a v súlade s konštantnou judikatúrou súdov Slovenskej republiky, nemožno sieťku proti hmyzu na otvorenom okne považovať za uzamknutie uzavretého priestoru, ako ani za inú zabezpečovaciu prekážku, ktorej účelom je za bežných okolností znemožniť neoprávneným osobám (a teda nie hmyzu, nakoľko Trestný zákon sankcionuje iba v ňom špecifikované protiprávne konania osôb a teda neposkytuje ochranu proti správaniu sa iných živých organizmov) preniknutie do takéhoto priestoru, a to bez ohľadu na to, akým spôsobom bola taká sieťka proti hmyzu prekonaná. Za stavu, že otvorené okno so sieťkou proti hmyzu sa podľa výsledkov dokazovania nachádza v štandardnej výške a je prístupné z terasy (a to vedľa terasových dverí podľa meraní orgánov prípravného konania vo výške 102 cm od podlahy), podľa názoru súdu na prekonanie tohto otvoreného okna nebolo potrebné použiť fyzickú silu vyššej intenzity, než bežne potrebnej na prekonanie práve takejto prekážky v podobe otvoreného okna. Skutková okolnosť, uvádzaná v obžalobe a spočívajúca v prekonaní sieťky proti hmyzu na takto umiestnenom otvorenom okne rodinného domu a bez použitia ľsti tak, podľa názoru súdu nemôže viesť k záveru o naplnení kvalifikačného znaku skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, t.j. spáchanie trestného činu vlámaním tak, ako predpokladá ust. § 122 odsek 4 Trestného zákona. Vzhľadom na skutočnosť, že obžaloba nekládla obžalovanému za vinu spôsobom podľa ust. § 122 odsek 4 Trestného zákona prekonanie prípadného oplotenia pozemku okolo rodinného domu, v tomto smere ani orgány prípravného konania nevykonávali žiadne dôkazy, takéto neboli navrhnuté súdu ani v trestnom konaní a túto okolnosť súd nemal z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní preukázanú žiadnym spôsobom, pričom výška škody, spôsobenej na odcudzených veciach obžalovaným nedosahuje výšku škody malej v zmysle ust. § 125 odsek 1 Trestného zákona, t.j. 266,- Eur, umožňujúce skutok subsumovať pod skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, súd dospel k záveru, že žalovaný skutok nevykazuje znaky žiadnej z alternatív základnej skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 Trestného zákona.

Obžalovaný však svojim protiprávnym konaním, opísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, naplnil všetky formálne znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska objektu, objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky, pretože úmyselne (15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu, chráneného Trestným zákonom, ktorým je v danom prípade záujem na ochrane domovej slobody jednotlivca, tým, že neoprávnené vnikol do obydľia iného. Súd súčasne nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho

úmýselným zavinením na strane druhej. Obžalovaný naplnil znaky skutkovej podstaty uvedeného prečinu i po stránke materiálnej, pretože závažnosť jeho činu rozhodne nie je malá (§ 95 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená spôsobom vykonania činu, jeho následkom nielen vo sfére narušenia domovej slobody jednotlivcov, ale aj zásahom do majetku poškodených, okolnosťami jeho spáchania, mierou zavinenia obžalovaného, jeho pohnútkou (primárne jeho zištným motívom) a osobou obžalovaného mladistvého, u ktorého nejde o prvé vybočenie z rámca právnym poriadkom a spoločnosťou akceptovaných pravidiel správania sa. Z týchto dôvodov súd obžalovaného uznal vinným tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku s tým, že právna kvalifikácia skutku ako kvalifikovanej skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody aj podľa odseku 2 písmeno b) §-u 194 Trestného zákona neprichádzala do úvahy z rovnakých dôvodov, z akých nebolo možné skutok posúdiť ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a ktoré úvahy súd rozviedol tak, ako je vyššie uvedené.

Zo správ a charakteristík k osobe mladistvého obžalovaného súd zistil, že tento žije v mieste trvalého bydliska v spoločnej domácnosti s matkou a súrodencami, pričom vyrastal v sociálne slabom a málo podnetnom rodinnom prostredí, povinnú školskú dochádzku ukončil v školskom 2011/2012 v šiestom ročníku. Obžalovaný je z miesta bydliska hodnotený negatívne s tým, že na verejnosti sa správa hlučne, je drzý k rovesníkom i starším občanom obce a v minulosti bol obcou H. postihnutý uložením pokarhania za správny delikt z 26.03.2012 podľa § 2 odsek 2 Zákona č. 219/1996 Z.z. o ochrane pred zneužívaním alkoholických nápojov. Obžalovaný sa dňa 20.06.2013 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 15,- Eur. Obžalovaný má v registri trestov dva záznamy z dôvodu spáchania trestných činov, a to na základe rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/110/2011 z 06.07.2011, právoplatného dňa 06.07.2011 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona a rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/86/2012 z 14.06.2012, právoplatného dňa 14.06.2012 pre zločin porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona, v ktorých trestných veciach sa na neho hľadí, akoby nebol súdne trestaný, a to z dôvodu jeho účasti na amnestii prezidenta SR z 02.01.2013. Z uvedeného mal však súd preukázané, že obžalovaný má sklony k páchaniu takejto trestnej činnosti, keď sa v krátkom časovom období (kratšom ako 1 mesiac) po vyhlásení a nadobudnutí rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp.zn. 1T/86/2012 z 14.06.2012 dopustil zhodného trestného činu v prejednávanej veci.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd pri absencii akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ako aj priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona obžalovanému ukladal trest postupujúc podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona v trestnej sadze podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, upravenej podľa § 117 odsek 1 Trestného zákona, t.j. v sadzbe 0 až 1 rok trestu odňatia slobody. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v dolnej polovici takto určenej trestnej sadzby, a to vo výmere 3 mesiace, ktorú výmeru trestu súd vzhľadom na súčasné pomery obžalovaného, skutočnosť, že v čase činu bol tento mladistvý, prihliadnuc súčasne na rodinné a sociálne prostredie, z ktorého tento pochádza, považuje na jeho nápravu a ochranu spoločnosti za dostatočnú a súčasne majúcu za to, že iný druh trestu než trest odňatia slobody na nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti nie je dostatočný. Keďže ide o trest odňatia slobody neprevyšujúci 2 roky, súd majúcu za splnené podmienky podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon tohto trestu u obžalovaného podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 1 rok.

Súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť škodu, spôsobenú žalovaným skutkom, ktorá je súčasťou popisu skutku vo výroku tohto odsudzujúceho rozsudku, a to poškodenej H. R. vo výške 123,- Eur za odcudzený telefón, peniaze a stravné lístky a poškodenej A. R. vo výške 20,- Eur ako spôsobenej poškodením sieťky proti hmyzu a v súlade s odbornými vyjadreniami, ktorými mal výšku spôsobenej škody preukázanú. Keďže obe poškodené uplatnili nárok na náhradu škody vo vyššej výške, súd ich so zvyškom nároku na náhradu škody podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkázal na občianske súdne konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).